

Ніколь Кідман народилася на Гаванських островах у червні 1967 року, виросла в Австралії. Вже у 14 років дебютувала в кіно, а у 18 стала зіркою в Австралії, знявшись у кількох серіалах.

■ Ніколь Кідман.

Рудоволоса Красуня з Австралії

Справжнім переворотом для Ніколь стала роль у ефектному тріллері **«Мертва тиша»** Філіпа Нойса (1989). Вона не лише отримала доступ на Голлівудський Олімп, а й привернула увагу одного з найуспішніших американських акторів. Том Круз забажав, щоб Ніколь була його партнеркою у фільмі **«Дні грому»** (Тоні Скотт, 1990). Сценарист Роберт Таун нашвидкоруч дописав образ лікарки Клер Левіцкі, в яку закохується автогонщик Коул Трікл (Круз). Через кілька місяців після прем'єри Ніколь і Том побралися.

Завжди усміхнені, з усіма доброзичливі — такий портрет Тома Круза і Ніколь Кідман пропонують мас медіа. У кожному інтерв'ю вони підкреслюють, що слава їх не змінила. Вони демонстративно сповідують культ родини і вважаються ідеальною і найвродливішою парою Голлівуду.

Ймовірно, у житті подружжя Крузів насправді є взірцем чеснот, але їхні колеги по кінозйомках мають про них дещо іншу думку. Про це свідчать хоча б деякі епізоди, що мали місце під час зйомок епічного полотна **«За горизонтом»** (Рон Говард, 1992) — другої спільної роботи Тома і Ніколь. Актори мали королівські забаганки: найкращі гардероби, натовп охоронців, приватного вчителя ірландського акценту (вони грали ірландських емігрантів), спеціальне меню для Ніколь.

У 90-х роках до Ніколь прийшло визнання у професійних колах. Це сталося після картини **«Вмерти за...»** (Гас ван Сент), де актриса зіграла екзальтовану провінційну домогосподарку, здатну на все, аби стати телезіркою. Ще однією серйозною роботою стала роль у екранізації роману Генрі Джеймса **«Портрет леді»** (Джейн Кемптон).

Творчою вершиною у кар'єрі Ніколь Кідман і Тома Круза стала участь у фільмі **«Широко заплучені очі»** (Стенлі Кубрик, 1999). Це останній фільм видатного режисера, його «лебедина пісня»: він помер від серцевого нападу через кілька днів після завершення своєї роботи. Кубрик хотів зняти цей фільм ще у 60-х роках і тоді ж купив права на екранізацію повісті **«Traumnovelle»** Артура Шніцлера, доброго знайомого Зігмунда Фрейда. Праця над сценарієм тривала близько 20-ти років, і не припинялася навіть під час зйомок. Це розповідь про проблеми, які постають перед подружжям Гарфордів: Вільямом (Круз) — практикуючим лікарем і його дружиною Еліс (Кідман) — колишньою власницею галереї, світською леді. Банальна з першого погляду ситуація залицяння на одному з прийомів стає для них поштовхом для розгортання справжньої еротичної одиссеї у фрейдистському ключі. Зокрема, Вільям потрапляє на секретну оргію, на якій гості носять лише маски.

Зйомки фільму тривали 18 місяців. Кубрик, відомий своєю пристрасстю доводити все до досконалості, примушував повторювати майже кожен кадр по 50 разів (експериментував з освітленням, змінював діалоги), не роблячи винятку і для своїх гоноровитих зірок. А Том і Ніколь на зйомках нагадували учнів, готових виконувати кожне бажання метра. Ніколь зізналася: «Для Кубрика я робила перед камерою такі речі, яких вже ніколи не зроблю.»